

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010782
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617010782.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného R. K., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného R. K., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 29.05.2018 sp. zn. 0T/46/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 09.07.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

R. K., narodenému XX.XX.XXXX v T.,
trvale bytom M. XXX

u k l a d á

podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Jaroslav Ištván (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

ako vodič po tom, čo požil alkoholické nápoje dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX hod. v obci W. po ceste K./XXXX v smere jazdy na obec A. viedol osobné motorové vozidlo značky S. X., evidenčné číslo M kde počas jazdy sa dostatočne nevenoval riadeniu vozidla a spôsobil dopravnú nehodu, po ktorej ako vodič vozidla bol kontrolovaný hliadkou príslušníkov Obvodného oddelenia PZ Topoľčany, pričom bolo vykonanou dychovou skúškou na alkohol prístrojom AlcoQuant 6020 plus, číslo A 409029, číslo merania 3491 zistené, že mu bola nameraná hodnota 0,72 mg/l alkoholu v dychu napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 0T/108/2017 zo dňa 06.11.2017, ktorý nadobudol

právoplatnosť dňa 17.11.2017 bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 18.05.2019 a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu dvoch rokov.

Za to mu bol podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. mu bol tiež uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie čo do výroku o treste a to konkrétne čo do uloženia trestu odňatia slobody.

Poukázal na to, že v jeho prípade je možné nepodmienečný trest odňatia slobody nahradiť trestom alternatívnym a to či už trestnom povinnej práce alebo trestnom peňažným. Uviedol, že je síce nezamestnaný, ale má prisľúbenú prácu, je ženatý, má 12-ročného syna o ktorého sa spoločne s manželkou stará a rodine by veľmi pomohlo, ak by sa zamestnal a mohol zabezpečiť potreby rodiny. V prípade nepodmienečného trestu by nebol postihnutý iba on, ale aj jeho rodina, ktorá sa ničím neprevinila a tejto by nemohol počas doby výkonu trestu pomáhať ani osobne, ani finančne. Uviedol, že skutku, ktorého sa dopustil, tento ľutuje, avšak nepredpokladal, že v čase jazdy by mohol mať v sebe ešte alkohol, ktorý požíval v predchádzajúci deň. Žiadal, aby mu bol uložený alternatívny trest, ktorý by jeho prípade splnil účel trestu. Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste s tým, aby súd sám rozhodol v zmysle § 233 ods. 3 Tr. por. a uložil mu peňažný trest alebo trest povinnej práce za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, uviedol, že ľutuje čoho sa dopustil a bude sa snažiť robiť všetko pre to, aby mal z čoho platiť výživné a byť aj s deťmi, keďže okrem syna má ešte jednu vyživovaciu povinnosť na ďalšie dieťa vo výške 150,- eur. V súčasnosti stále nie je zamestnaný, ale prácu má v dohľade a bol by platený podľa výkonov.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných ako namietaných dôvodov a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušiť z dôvodu, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali a ani proti nemu nebolo možné podať odvolanie z dôvodu, že súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý mu bol v obžalobe kladený za vinu. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste napadnutého rozhodnutia.

Obžalovaný podal odvolanie voči výroku o treste, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 roky, keď namietal, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprímerane prísny.

Ďalej krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu (viď výrok napadnutého rozsudku) zohľadnil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., t.j. že k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento aj oľutoval a aj to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, okrem toho zistil aj dve priťažujúce okolnosti, t.j. že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

V odôvodnení napadnutého rozsudku, čo sa týka výroku o treste, je však uvedené, že z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. u obžalovaného zistil len priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov a preto mu súd ukladal pri pomere poľahčujúcich okolností, ktoré mu priznal podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby 0 až 1 rok a 4 mesiace, pričom za primeraný v jeho prípade považoval trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Prihliadol tiež na

to, že sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (§ 49 ods. 2 Tr. zák.) a preto mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody.

Toto odôvodnenie sa však nezhoduje s výrokom napadnutého rozsudku a odvolací súd preskúmava predovšetkým výrok napadnutého rozsudku tak, ako bol tento vyhlásený a aj vypracovaný.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa týmto pochybil, keď dvakrát prihliadol na predchádzajúce odsúdenie trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/108/17 zo dňa 06.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.11.2017, kedy bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 2 roky, čím porušil zásadu zákazu dvojitého pričítania uvedenú v § 38 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené pochybenie súdu I. stupňa, keď priznal obžalovanému navyše jednu priťažujúcu okolnosť, došlo k porušeniu Trestného zákona a preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uložil primeraný trest.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi okolnosťami, odvolací súd ukladal obžalovanému trest zohľadniac ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. po úprave základnej trestnej sadzby vo výmere 0 až 2 roky, znížením hornej hranice o jednu tretinu, na trestnú sadzbu 0 až 1 rok a 4 mesiace a vymeral mu trest pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 4 mesiace, ktorý mu oproti súdu I. stupňa znížil o 2 mesiac po vypustení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák.

Obžalovanému nebolo možné uložiť iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. OT/108/2017 zo dňa 06.11.2017, ktorý výrok o treste tohto trestného rozkazu bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26.01.2018 sp. zn. 2T/4/2018 a kde bol odsúdený pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Preto i odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Napriek tomu, že podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, aj páchatel si musí uvedomiť dôsledky svojho správania. Nadriadený súd napriek námietkam zo strany obžalovaného, že uložený nepodmienečný trest je neprimerane prísny, dospel k záveru, že iný trest nie je možné obžalovanému uložiť vzhľadom na jeho majetkové a zárobové pomery, keďže je v súčasnosti nezamestnaný, prácu zatiaľ nemá a teda neboli splnené podmienky na uloženie tohto trestu. Pokiaľ ide o trest povinnej práce, tento by vzhľadom na jeho predchádzajúci život, keď sa opätovne dopustil rovnakého trestného činu, za ktorý už bol odsúdený, nebol dostatočný na jeho prevýchovu.

Krajský súd súčasne uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov, keďže sa skutku dopustil v súvislosti s touto činnosťou, pričom pri výmere tohto trestu tak ako súd I. stupňa prihliadol na to, že už bol pre rovnaký trestný čin odsúdený a aj na tú skutočnosť, že v evidenčnej karte vodiča má 4 záznamy na úseku dopravy. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný napriek tomu, že niekoľko hodín pred jazdou požil alkohol, sadol za volant a šoféroval, preto sú jeho námietky, že nepožil alkohol bezprostredne pred jazdou, právne irelevantné.

V ostatných výrokoch zostal rozsudok súdu I. stupňa nezmenený.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.